МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ ЖУРНАЛІСТИКИ

Кафедра видавничої справи та редагування

Кваліфікаційна робота
освітнього рівня «бакалавр»

на тему: **ЕТАПИ ДОДРУКАРСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ ЖУРНАЛУ «ЛЮДИНА В ДЕТАЛЯХ»**

Виконала: здобувачка освіти 4 курсу,
групи 6.0613-рвд-з-с3
Спеціальності «Журналістика» освітньо-професійної програми «Редакторсько-видавнича діяльність і медіамоделювання»
Чамра А.М.
Керівник к.філол.н., доцент Горбенко І. Ф
Рецензент к.н.соц.ком., доцент Микитів Г. В.

Запоріжжя
2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет журналістики
Кафедра видавничої справи та редагування
Рівень вищої освіти **бакалавр**
Спеціальність/освітня програма **061 – «Журналістика»/«Редакторсько-видавнича діяльність і медіамоделювання»**

ДО ЗАХИСТУ ДОПУЩЕНА

Завідувач кафедри
_____ Плеханова Т. М.

«_____»_____2025 року

З А В Д А Н Н Я

НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТЦІ

Чамрі Анастасії Максимівни

1.Тема роботи (проєкту): **Етапи додрукарської підготовки журналу «Людина в деталях»**
керівник роботи Горбенко Інна Федорівна, к. філол. наук, доцент,
затверджені наказом ЗНУ від «07» листопада 2024 року № 1782-с
2. Термін подання студентом роботи (проєкту): **18 травня 2025 р.**
3. Вихідні дані до роботи (проєкту): Василишин Д., Василишин О. Технологія набору та верстки. Величко О., Скиба В., Шангін А. Проектування технологічних процесів видавничо-поліграфічного виробництва. ДСТУ 3003:2006. Технологія поліграфічних процесів. Терміни та визначення понять. ДСТУ 3017:2015 Інформація та документація. Видання. Основні види. Терміни та визначення понять. ДСТУ 3772:2013. Оригінали для поліграфічного відтворення. Загальнітехнічні вимоги. ДСТУ ISO 3297:2018 (ISO 3297:2017, IDT). Інформація та документація. Міжнародний стандартний серіальний номер (ISSN). Технології видавництв та поліграфії. Редакційно-видавничі процеси. Комп'ютерний практикум / укладачі: О. І. Хмілярчук, К. О. Чепурна.
4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити): 1) визначити теоретичні засади поняття додрукарська підготовка друкованого видання; 2) охарактеризувати технологічний процес виготовлення журналу; 3) виготовити оригінал-макет запроєктованого видання за визначеними параметрами.

5. Перелік графічного матеріалу (3 рисунки, 1 таблиця)
6. Консультанти розділів роботи (проєкту)

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
Вступ	Горбенко І. Ф., доцент	січень 2025 р.	січень 2025 р.
Розділ 1	Горбенко І. Ф., доцент	лютий 2025 р.	лютий 2025 р.
Розділ 2	Горбенко І. Ф., доцент	березень 2025 р.	квітень 2025 р.
Висновки	Горбенко І. Ф., доцент	квітень 2025 р.	квітень 2025 р.

7. Дата видачі завдання 14.11.2024

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проєкту (роботи)	Строк виконання етапів проєкту (роботи)	Примітка
1	Консультація наукового керівника з вибору теми. Затвердження теми	Жовтень 2024 р.	виконано
2	Складання плану роботи	До 30 листопада 2024 р.	виконано
3	Добір і опрацювання наукової літератури. Узгодження бібліографічного переліку	До 15 грудня 2024 р.	виконано
4	Написання Вступу	До 20 січня 2025 р.	виконано
5	Написання Розділу 1	До 27 лютого 2025 р.	виконано
6	Написання Розділу 2	До 3 березня 2025 р.	виконано
7	Написання Висновків	До 3 квітня 2025 р.	виконано
8	Складання й оформлення списку літератури	До 25 квітня 2025 р.	виконано
9	Вичитка науковим керівником остаточного варіанту роботи	До 6 травня 2025 р.	виконано
10	Завершальне оформлення роботи	До 10 травня 2025 р.	виконано
11	Проходження нормоконтролю	До 15 травня 2025 р.	виконано
12	Рецензування роботи	До 25 травня 2025 р.	виконано

Студент_____ А. М. Чамра
Керівник роботи (проекту)_____ І. Ф. Горбенко
Нормоконтроль пройдено
Нормоконтролер_____ Г. В. Микитів

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота бакалавра «**Етапи додрукарської підготовки журналу «Людина в деталях»**: 41 стор., 2 додатків, 30 джерел.

Об'єкт дослідження: журнальне видання «Людина в деталях».

Предмет дослідження – розробка технологічного процесу додрукарської підготовки журнального видання «Людина в деталях».

Мета роботи – вивчення основних етапів додрукарської підготовки журналу.

У зв'язку із поставленою метою необхідно виконати наступні **завдання:**

1) визначити теоретичні засади поняття додрукарська підготовка друкованого видання;

2) охарактеризувати технологічний процес виготовлення журналу;

3) виготовити оригінал-макет запроєктованого видання за визначеними параметрами.

Методи дослідження. Для реалізації поставлених у роботі завдань було використано комплекс методів. Методи аналізу джерел, синтезу, індукції та дедукції застосовувалися при вивченні типології журнальних видань, змісту видання, виявленні його тематичної спрямованості, структурних елементів. Метод аналогії, контент-аналіз використовувалися для оцінки візуального оформлення, стилістики подачі матеріалів, типів ілюстрацій і взаємозв'язку текстового та графічного контенту.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що в межах роботи було створено культурологічний журнал «Людина в деталях».

Сфера застосування. Результати дослідження можуть бути використані при написанні рефератів, курсових, дипломних робіт студентів із освітньої програми «Редакторсько-видавнича діяльність і медіамоделювання»; при підготовці до практичних занять із дисциплін «Вступ до фаху», «Редакторсько-видавнича діяльність», «Поліграфічне

виробництво»; у практичній діяльності працівників редакцій і видавництв періодичних видань.

ВИДАННЯ, ДОДРУКАРСЬКА ПІДГОТОВКА, ЖУРНАЛ, КОЛЬОРОКОРЕКЦІЯ, МАКЕТУВАННЯ, ОРИГІНАЛ-МАКЕТ, РАСТРУВАННЯ

ЗМІСТ

Завдання на кваліфікаційну роботу студентці…….. ……...2
Реферат…….4
Вступ……**Ошибка! Закладка не определена.**
Розділ 1. Теоретичні аспекти додрукарської підготовки видань……. 10
Розділ 2. Технічна характеристика журнального видання «Людина в деталях»……20
Висновки…….33
Список використаних джерел……..**Ошибка! Закладка не определена.**
Додаток А. Зміст журналу «Людина в деталях»……39
Додаток Б Обкладинка журналу «Людина в деталях»…… .40
Декларація академічної доброчесності здобувача освітнього ступеня бакалавр ЗНУ…….41

ВСТУП

Журнал є одним з основних засобів масової інформації та пропаганди, впливає на громадську думку, формуючи її відповідно до інтересів певних ідеологічних груп, суспільних класів, політичних партій, організацій.

Дизайн журналу має значення не тільки при створенні нового проєкту журналу, але і кожного його номера, тому він повинен відповідати високій якості виконання, роблячи акцент на цінності та унікальності змісту журналу. Оформлення журналу – головна складова іміджу видання, в якому відображаються основа концепції і головна тема журналу, які підсилюють ефект запам'ятовуваності матеріалу, оскільки дизайн журналу повинен підкреслити важливість окремих статей і значущість рубрик в цілому. Ефектний дизайн журналу підвищує популярність видання, притягує до себе читача і здатний зробити з видання рекламний майданчик, що приносить видавцеві і рекламодавцеві чималий прибуток.

Верстка журналу – процес, важливість якого стоїть на одному щаблі з розробкою дизайну журналу. При цьому верстка журналу – основна складова при створенні як першого номера журналу, так і всіх його наступних номерів. Верстка журналу покликана втілити дизайнерські рішення в реальний оригінал-макет журналу.

Для видання дуже важлива верстка і дизайн, які вкладають в журнал його індивідуальність, яка може вирости до певного образу і мати свій імідж. Верстка і дизайн створюються для того, щоб видання вирізнялись серед інших журналів і визначали, для якої цільової аудиторії призначене. Видання має створювати приємне враження, притягувати і зацікавлювати читача з кожним новим випуском.

Додрукарська підготовка журнального видання визначає ефективність і результативність всього друкарського процесу виготовлення поліграфічного продукту. Крім того, якісне виконання всіх етапів додрукарської підготовки видання впливає на якість формування електронних варіантів періодики.

Термінологічна база додрукарської підготовки видань висвітлена у нормативних документах із видавничо-поліграфічної галузі [23], [29]. До теоретичного осмислення категоріального апарату етапів додрукарської видавничої продукції видань різних типів зверталися Д. Василишин, О. Василишин [2], О. Величко, К. Савченко [3], Л. Предко [18], В. Шпак [22], О. Хмілярчук, К. Чепурна [23], М. Тимошик [24], В. Шевченко [26; 27; 28] та інші. Але в цих наукових розвідках подані окремі аспекти зазначеної теми. Тому комплексне дослідження всіх етапів додрукарської підготовки журналів є **актуальним**.

Мета роботи – вивчення основних етапів додрукарської підготовки журналу.

У зв'язку із поставленою метою необхідно виконати наступні **завдання:**

1) визначити теоретичні засади поняття додрукарська підготовка друкованого видання;

2) охарактеризувати технологічний процес виготовлення журналу;

3) виготовити оригінал-макет запроєктованого видання за визначеними параметрами.

Об'єкт дослідження: журнальне видання «Людина в деталях».

Предмет дослідження – розробка технологічного процесу додрукарської підготовки журнального видання «Людина в деталях».

Методи дослідження. Для реалізації поставлених у роботі завдань було використано комплекс методів. Методи аналізу джерел, синтезу, індукції та дедукції застосовувалися при вивченні типології журнальних видань, змісту видання, виявленні його тематичної спрямованості, структурних елементів. Метод аналогії, контент-аналіз використовувалися для оцінки візуального оформлення, стилістики подачі матеріалів, типів ілюстрацій і взаємозв'язку текстового та графічного контенту.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що в межах роботи було створено культурологічний журнал «Людина в деталях».

Практичне значення. Результати дослідження можуть бути використані при написанні рефератів, курсових, дипломних робіт студентів із освітньої програми «Редакторсько-видавнича діяльність і медіамоделювання»; при підготовці до практичних занять із дисциплін «Вступ до фаху», «Редакторсько-видавнича діяльність», «Поліграфічне виробництво»; у практичній діяльності працівників редакцій і видавництв періодичних видань.

Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел, 2 додатків. Обсяг основної роботи – 27 сторінок. Список використаної літератури включає 30 найменувань (викладених на 4 сторінках).

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОДРУКАРСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ ВИДАНЬ

Періодичні видання займають вагоме місце у нашому житті. Значення журнальної періодики не можна недооцінювати тому, що вона тісно пов'язана з діяльністю людини. Журнальні видання мають коротку історію існування в Україні, тому нині вони все ще формуються та удосконалюються.

Журнал – це один із засобів за допомогою якого формується думка сучасного молодого покоління [26]. Державний стандарт зазначає, що журнал – періодичне журнальне видання, що має постійні рубрики та містить публікації офіційного характеру з суспільно-політичних, наукових, виробничих та інших питань, літературно-художні твори, реферати, ілюстрації й рекламу [8]. Основними функціями журналів стали: інформування, освіта, розваги, задоволення культурних потреб, реклама.

Типологічна систематизація української періодики є основним елементом дослідження медіа загалом, оскільки сприяє:

а) усвідомленню значущості ролі медіа;

б) з'ясуванню організаційно-мотиваційної основи діяльності сучасної періодики» [16].

Тип журналу визначає зміст та оформлення. Зміст і оформлення – є двома рівноправними складниками видання. Від типу журналу залежать його архітектоніка, оформлення обкладинки та внутрішня структура, елементи та комплекси.

Типологія журнальних видань знаходиться на стадії розробки та поки не має чіткого визначення. Проте аналіз праць, присвячених цій проблемі, визначає підходи до її вирішення та дозволяє знайти необхідні передумови для висновків з приводу особливостей, що дають підстави виокремити конкретні журнали в окрему типологічну групу.

Мета визначається темою (змістом, характером інформації), способом відображення матеріалу (тобто способом досягнення цільової функції) та аудиторією журналу.

Можна виокремити такі характерні ознаки, що виокремлюють подібне та відмінне у видах та типах журналів. Періодичне видання має такі типи формувальних функцій:

- видавець (засновник);
- мета і завдання журналу;
- база читачів [1].

Ці ознаки у будь-якій послідовності свого впливу створюють типи видань. Вони є пов’язаними, проте кожна може бути початковою при формуванні типу видання.

До залежних типологічних ознак належать:

- внутрішня структура;
- авторський склад;
- дизайн;
- жанри публікацій.

Відповідно до мети видання та аудиторії визначається відповідне оформлення, колектив авторів, жанри публікацій, внутрішня та зовнішня структура.

У більшій підпорядкованості та залежному становищі знаходяться періодичність, обсяг та тираж. Адже залежать від встановленого типу, аудиторії, мети видання, оформлення, внутрішньої структури тощо.

Мета і завдання випливають із цільового призначення журналу, визначають його тип, адже ці типи сформувались на основі поділу за цією ознакою. Тема і завдання є головними типоформуючими ознаками тому, що тип видання можна точно визначити за метою, завданнями, тематикою періодичного видання.

Аудиторія також є дуже важливою ознакою журнальної періодики. Вплив читачів на тип видання є багатогранний та органічний. Це зумовлено

соціальною значущістю та складністю категорії «читач», що являє собою єдність загального, особливого та індивідуального, що в теперішніх умовах відбиває відносини загального, особливого та індивідуального у їхньому соціальному вираженні.

Після формування типу видання виникають типологічні ознаки, що визначаються типом та пов'язані з ним. А саме: авторський склад, внутрішня та зовнішня структура, дизайн.

Вплив авторів на тип періодичного видання має вагоме значення для спеціальних журналів. У масових виданнях можна точно виокремити певну категорію авторів, що пишуть для видання. Характерною особливістю спеціалізованих журналів є те, що їх автори водночас є і потенційними читачами, хоча склад читачів у категоріальному співвідношенні є ширший, аніж авторський склад, який значною мірою визначає тип видання.

Під внутрішньою структурою журналу необхідно розуміти принципи розміщення публікацій всередині видання, тобто принцип поділу на розділи та рубрики, їх характер й метод подачі, співвідношення між ними за обсягом.

Спеціальні журнали мають певний специфічний поділ на розділи, який визначається типом видання за цільовим призначенням. Здається, що структура спеціальних видань є одноманітною, але ж вона має свої відмінні особливості, властиві кожному типу періодичного видання [15]. До прикладу матеріали в наукових журналах часто взагалі не мають поділу на розділи, в той час як видання для більш ширшого кола аудиторії можуть мати багато розділів та рубрик.

Однією із характерних типоформуючих ознак журналу є жанри публікацій. У журналах так само як і в газетах, мистецтві, літературі, використовуються різні жанри. Завдяки цьому можна повноцінно та яскраво відображати різні явища життя, багатство духовної культури українського народу, робити журнал більш актуальним та цікавішим, розширюючи коло аудиторії. Важливим є те аби всі працівники журналу вміло використовували

жанри, які більшою мірою відповідають вимогам даного журналу у виконанні поставлених цілей та завдань.

До журнальних жанрів належать: наукові розвідки, інформація, кореспонденція, роман, повість, нарис, фейлетон, огляд літератури, рецензія тощо.

Всі жанри, окрім роману, є газетними жанрами. Проте якщо порівняти, то стає зрозумілим, що саме характер періодичного видання визначає певні особливості жанрів, адже газетні та журнальні жанри мають свою специфіку.

Журнальна публікація може більш ґрунтовно висвітлити теоретично і практично будь-яке питання, чого не можна зробити, в газеті, враховуючи обмеженість газетної публікації. Також необхідно враховувати читацьку аудиторію: журнальні статті розраховані на широке коло зацікавлених читачів.

Всі вище перераховані типологічні ознаки, а саме: авторський склад, внутрішня та зовнішня структура, жанри, дизайн - визначаються типом видавництва. Ознаки, як періодичність, обсяг, тираж є також пов'язані з типом видання цей зв'язок залежить від певного ряду суб'єктивних чинників.

Журнали за змістом можна поділити на:

- суспільно-політичні;
- наукові;
- науково-популярні;
- інформаційній;
- розважальні;
- художньо-літературні;
- спеціалізовані (ділові, автомобільні, економічні, комп'ютерні, для здоров'я тощо);
- виробничо-практичні;
- реферативні [8].

За аудиторією можна виокремити групи журналів: для фахівців, широкого кола читачів та окремих груп читачів. Видання для фахівців сприяють професійній діяльності його читачів [15].

До таких видань належать:

- медичні;
- ділові;
- правові;
- наукові;
- виробничо-практичні;
- реферативні;
- технічні, комп'ютерні;
- сільськогосподарські;
- військові;
- промислові;
- документальні.

Журнали для широкого кола читачів прагнуть у доступній формі інформувати про всі сфери життя. Вони бувають загальними та спеціалізованими та поділяються на:

- кулінарні;
- культурно-освітні;
- розважальні;
- аналітичні;
- науково-популярні;
- туристичні;
- автомобільні;
- спортивні;
- спеціальні;
- літературно-художні;
- суспільно-політичні і соціально-економічні;
- мистецькі, культурологічної тематики;

- про рослини і тварин;
- про дизайн, архітектуру;
- практичні;
- рекламні.

Потенційна читацька аудиторія журналів залежить від певних чинників: професійної належності, роду діяльності та захоплень, спеціалізації читача, віку та статі, загальної культури та ерудиції, інтересів та місця проживання тощо [15].

Журнали для окремих груп читачів поділяються на:

- для жінок;
- для чоловіків;
- для молоді;
- журнали для дітей та підлітків;
- для особливих груп читачів (віруючих, автолюбителів, кулінарів, дизайнерів, бухгалтерів, учителів фізики й математики, безробітних, інтелігенції тощо);
- видання політичних партій чи об'єднань;
- для сімейного читання;
- видання національних груп, меншин.

Другою особливістю типології є час виходу журналу, адже ця характеристика не впливає на змістове, функціональне та читацьке призначення.

У журнали поділяються за періодичністю на:

- тижневики – це видання, що найактивніше розвивається й має неабиякий читацький попит;
- щомісячники – видання, які глибоко та об'єктивніше аналізують актуальні події;
- журнали, які публікуються лише кілька разів на місяць;
- журнали, що виходять кілька разів на рік (3–5);
- піврічні видання (зазвичай це професійні видання).

Прийнято використовувати для позначення типу журналів терміни: спеціалізований, галузевий та професійний. Видання об'єднує цільове призначення – поширення спеціальної чи вузькопрофільної інформації, зрозумілої для фахівців певної галузі, і використання спеціальних термінів, які не потребують уточнень. У спеціальних журналах розміщено інформацію не лише з вузької проблематики, а й інших сфер. Це зумовлено інтеграцією науки та необхідністю залучення наукових, технічних та технологічних досягнень із суміжних галузей науки чи виробництва. Визначення «професійний» не є ознакою спеціального журналу. Видання для фахівців не обов'язково призначене для визначеної категорії фахівців. Тож спеціальні журнали призначені для комунікації поміж фахівців в інтересах їхньої професійної діяльності.

Читачі, коли купують відомий їм журнал, вже має певні очікування стосовно інформації, яку вони зможуть отримати. Усі номери журналу інформаційно пов'язані між собою розмаїтістю чи спільність тематики. З урахуванням вимог видання може включати історичну інформацію, відомості, що належать до виробничої, наукової, культурної діяльності й взагалі до всього того, що зацікавить читача. Поряд із зазначеними особливостями характеру інформації можуть бути й інші ознаки, що зумовлено жанровою особливістю публікацій. Періодичним виданням властиві переважно так звані «малі» журнальні жанри публікацій, які пов’язані з функціональним призначенням цих видань [6]. Ці жанри зручні для швидкого інформування, завдяки їм можна забезпечити пріоритетність, здійснити заявочну публікацію, що буває надзвичайно важливою для якоїсь галузі.

Передумовою для розгляду типологічних характеристик журналів є їх ефективна функція: якщо аудиторія визначена коректно і вся необхідна інформація оприлюднена в журналі, попит на журнал буде великим. Для України дуже важливо сформувати власну медіасистему, особливо для журнальної періодики, яка врахує всі потреби українського населення. Журнал є проміжним виданням між газетами та книгами, він поєднує в собі

характеристики цих видань: з одного боку, він надає інформацію, яка цікавить читачів, а з іншого – дає більш глибокий аналіз проблеми ніж газета та містить історичні, освітні, практичні матеріали.

Додрукарська підготовка – однин з найважливіших етапів створення якісної друкованої продукції. Щоб журнальна продукція якісно відповідала очікуванням клієнта та читача, потрібно відповідно обробити та підготувати макет до певного друкарського обладнання.

Додрукарські процеси (prepress) – це певні етапи поліграфічної технології, що виконуються перед друком із використанням настільних видавничих систем (НВС).

Додрукарські процеси включають наступні етапи:

1. Розробка дизайну або загальної концепції кінцевого поліграфічного виробу.
2. Виготовлення електронного макету виробу з використанням програмного забезпечення (програми верстки).
3. Коректорська вичитка, правка текстового наповнення макета.
4. Внесення необхідних корекцій у макет з урахуванням особливостей друкарського і післядрукарського обладнання (корекція кольору, розстановка треппінга і т. д.).
5. Виготовлення кольоропроби (кольоровий зразок кінцевого виробу)
6. Виготовлення електронного спуску смуг з урахуванням подальшої післядрукарської обробки виробу (біговка, фальцювання, різання і т. д.).
7. Виготовлення кольороподілених діапозитивів (випуск плівок) або відправка електронних спусків смуг на пристрій CTP для виготовлення друкованих форм.
8. Виготовлення друкарських форм для друкарського обладнання для подальшого друку виробу.

Не можна забувати, що який би не був хороший комп'ютер, для ефективної роботи необхідно професійне програмне забезпечення.

Додрукарська підготовка не можлива без професіонального програмного

забезпечення. Такі програми допомагають оптимізувати процес підготовки макета, спрощуючи макетування, проектування, редагування кольору, підбір шрифту, верстки та ін., а також автоматизують процес друку, підвищуючи якість поліграфічної продукції.

Процес підготовки видання складається з ряду взаємозалежних етапів: макетування, підготовка тексту, підготовка ілюстрацій, вибір шрифтів, верстка, друк оригінал-макету.

Розробка оригінал-макету і підготовка до друку мають особливе значення для виготовлення якісної поліграфічної продукції. Важливо розуміти, що при друку тиражу видання офсетним способом або методом рольового друку, на папір буде перенесено саме той зміст, який було закладено в оригінал-макеті з усіма нюансами компонування тексту та ілюстрацій, настройками кольору, а також розмірами відступів.

Оригінал-макет – набір текстових і графічних матеріалів (малюнки, фотографії, оформлювальні та контрольні елементи, мітки і т. п.), об'єднаних в єдиному макеті, кожна сторінка якого повністю збігається з відповідною сторінкою майбутнього видання [28].

Процес оформлення друкованого видання складається із трьох етапів:

1. Підготовчий етап.

На цьому етапі з’являється, розвивається та складається задум оформлення. Це відбувається послідовно: формування задуму, його перетворення в проект оформлення, далі перетворення в модель оформлення – макет. Також визначається значення і місце поданого тексту і зображень відповідно до задуму і закріплення за ними певних вибраних графічних характеристик. Далі визначається взаємодія тексту і зображень, ієрархічна структура і відображення її у системі рубрикації.

2. Етап виконання та редагування оригіналів оформлення.

На цьому етапі формується зміст та графічні характеристики зовнішнього та внутрішнього оформлення. Проводиться робота над ескізами або пошук та підбір ілюстрацій і фотографій. Аналізується гармонійне поєднання зображень,

текстів, їх класифікація і опрацювання. Відбувається створення макетів. Графічно-зображальний матеріал повинен об’єднувати різнорідну текстову частину і утворювати нерозривну єдність, причому видання має сприйматися цілісно.

3. Композиційно-технічний етап.

На даному етапі відбуваються наступні процеси: набір та верстка, підготовка зверстаного матеріалу для етапу друкування, остаточне розміщення текстових та ілюстраційних матеріалів, перевірка на відповідність усіх елементів видання існуючим нормам і стандартам, перевірка комплектації, створення оригінал-макету, що передається на поліграфічне підприємство для друкування, або ж створення оригінал-макету для електронної публікації.

Отже, класифікація видання допомагає практичному вивченню. Передбачає пошук типологічних ознак та характеристик. Такий аналіз включає в себе: класифікацію за тематичною спрямованістю, визначення типологічних ознак журналів та складання логічної класифікаційної моделі. Класифікація дозволяє поділити журнали на класи, підкласи, групи, підгрупи, задля того щоб визначити, до якої з них належить те чи інше видання, його основні відмінності та загальні риси.

В результаті дослідження нормативних документів, навчальних і наукових розвідок сучасних дослідників ми дійшли до висновку, що додрукарська підготовка є важливим етапом оформлення і виконання поліграфічної продукції.

РОЗДІЛ 2
ТЕХНІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЖУРНАЛЬНОГО ВИДАННЯ «ЛЮДИНА В ДЕТАЛЯХ»

Завданням на дипломний проєкт було створення оригінал-макету журнального видання «Людина в деталях».

Вхідні дані до проекту – формат видання – 60×84 1/8; формат складання – 9 ¾ × 14 ½ кв. (2 колонки – 4 3/4 + ¼); виготовити один примірник видання обсягом 32 сторінки заданого формату; періодичність – 1 випуск на місяць.

Таблиця 1 – Технічна характеристика видання, що проєктується

№ п/п	Показники оформлення	Характер продукції
1	2	3
1.	Назва	«Людина в деталях»
2.	Тип видання	журнал
3.	Формат видання	60×84 1/8
4.	Обсяг видання (в сторінках)	48 сторінок
5.	Кількість назв	26
6.	Формат складання сторінки, кількість колонок	9 ¾ ×14 ½ кв. (2 колонки – 4 3/4 + ¼)
7.	Гарнітура шрифту	Журнальна рублена
8.	Кегль шрифту	12 п
9.	Місткість шрифту	42 знаки
10.	Кількість сторінок ілюстрацій: - чорно-білих - кольорових	 6 8
11.	Спосіб друку	Плоский офсет
12.	Кількість фарб на середні аркуші видання	4+4
13.	Папір на середні аркуші видання	120 г/м²
14.	Обкладинка, кількість фарб	в 4 фарби
15.	Папір на обкладинку	№1
м16.	Брошурування: - фальцювання - комплектування - зшивання - покриття обкладинкою	 + вкладання скобою -
17.	Кольороподіл і фотовивід	dpi
18.	Кольори CMYK	C — голубий, M — пурпуровий, Y — жовтий, K — чорний
19.	Виведення чорно-білих діапозитивів	лазерний принтер, фотонасвітлювач

20.	Монтаж спусків	4
21.	Виготовлення друкарських форм	Копіювальна рама
22.	Оздоблення обкладинки	лакування
23.	Періодичність видання	1 випуск на місяць

При створенні друкованого видання необхідно мати його складові елементи. Для журнального видання такими елементами є текст та ілюстрац.

Для створення кожного з елементів проєкту було обрано певні параметри, які необхідно було витримувати протягом усього об’єму видання.

Перш, ніж, почати власне виробничий процес, необхідно визначити основні параметри оформлення продукції.

Вибір шрифту – це те, на що необхідно звернути увагу. Мається на увазі не тільки розмір кегля (висота шрифту), але і вибір гарнітури (зовнішнього вигляду шрифту, власне написання букв).

Хороший і правильний вибір шрифтів передбачає особливу увагу до інтервалів між буквами. Це одна з найважливіших рис професійної типографіки, на яку, на жаль, мало звертають увагу. Адже дизайн журналу буде багато в чому визначатися цією характеристикою [23].

Форматування тексту відбувалося безпосередньо в програмі верстки - Adobe InDesign.

До основного тексту було застосовано гарнітуру шрифта - Minion Pro, розмір шрифту 14 пт. Встановлено, що шрифт із зарубками зчитується легше, швидше, якщо він використаний в «паперовому» виданні.

Для підзаголову було обрано шрифт Candara, 20 пт, курсивне накреслення та плашка рожевого кольору. Курсив має красивий вигляд, і за його допомогою можна одержати м'яке і достатнє для читача виділення, але сприймається він гірше за шрифт прямого накреслення. Курсив застосовується у випадку, коли необхідно звернути увагу читача на певний вислів або фразу. В основному тексті часто застосовує курсив для виділення окремих фрагментів, таким чином робиться акцент на важливій інформації.

У заголовку використовувався більший кегель та яскравий колір шрифту для првертання уваги читача. Шрифт – Bookman Old Style, напівжирного накреслення, який легко читається. Також, у журналі «Людина в деталях» наявні буквиці на три рядки та в колір плашки (рис.1).

ПСИХОЛОГІЯ

ПСИХОЛОГІЯ КОЛЬОРУ

Психологія сприйняття кольору. Його значення в психології.

Фіолетовий колір

Зелений колір

Рожевий колір

Синій колір

Рис. 1 – Вибір шрифту для основного тексту

Журнальні видання містять багато зображень, тому їх верстку називають ілюстраційною.

Ілюстративне оформлення є найважливішим елементом оформлення поліграфічного видання, тому для ілюстраційної верстки діють технічні правила, порушення яких призведе до різкого зниження якості видання.

Основними правилами є:

1. Оформлення всього видання в єдиному стилі. Важливо дотримуватися єдиного виду ілюстраційної верстки.

2. Будь-яке зображення разом із підписом повинно бути кратне по висоті цілому числу рядків основного тексту.

3. Найкраще, для зручності читання, розміщувати зображення на полосі, а не виходити за її межі.

4. Узгоджене розміщення зображення і тексту на розвороті (розташовувати їх на одному розвороті з посиланням на зображення).

При створенні ілюстративного оригіналу потрібно враховувати особливості поліграфічної технології та властивості паперу, на якому вони будуть відтворені.

Щоб обрати лініатуру растру при відтворенні зображень, як однотонових так і багатоколірних потрібно знати вид паперу, тип машини та характер оригіналу.Штрихові чорно-білі макети повинні бути чіткими та мати нейтральний чорний колір.Також важлива однакова щільність найтемнішого та найсвітлішого полів зображення в напівтонових зображеннях.

Щодо багатоколірних зображень, що відтворені офсетним чи глибоким способом друку та розміщені на одній формі, то їх колір повинен входити в одну гаму.

З метою точного відтворення зображення в журнальному виданні ілюстративні оригінали повинні, по можливості, мати формат, близький до заданого. Також щоб покращити якість зображень у журналі фотографії повинні бути зроблені у фотостудії на професійному обладнанні, або ж можливо їх отримати у онлайн каталогах і галереях.

Для друку повинні бути дотриманні певні вимоги, щоб якість зображень була якомога кращою: растрові зображення повинні бути надані тільки в колірній моделі CMYK з роздільною здатністю 300-450 ppi. Якщо роздільна здатність зображення менше, то його якість при офсетному друці не буде відповідати очікуванням, тобто картинка буде виглядати набагато гірше. Зображення не повинні містити альфаканалів і являти собою єдиний шар в форматі tiff або eps. Растрові зображення з низькою роздільною здатністю, зняті неякісними цифровими камерами або витягнуті з Інтернету, відтворюватися з дефектами: з'являються непотрібні точки і дуже тонкі
лінії, які не передбачені дизайном кінцевого продукту.

Для виготовлення оригінал-макету журналу було обрано зображення високої роздільної здатності, було виконано тонову кольорну обробку роздільної здатності в Adobe Photoshop.

Adobe Photoshop – основний графічний редактор, що став основою всіх стандартів растрової графіки. Він дозволяє працювати із зображенями різного розміру. Налаштовівати їх колірність, тон.

Макет – це графічний документ, сукупність ескізів та шаблонів оформлення сторінок видання, починаючи з обкладинки. На основі макету, шляхом компоновки текстових та графічних елементів, здійснюється верстання.

Розробка оригінал-макету видання це є один з етапів дизайну, саме через схожість програмних засобів та використовуваних технологій.

Для створення оригінал-макету видання було використано програму верстки Adobe InDesign. Для розробки дизайну обкладинки застосовоно програми для обробки векторної або растрової графіки Adobe Illustrator, Adobe Photoshop.

Вигляд ілюстраційної верстки визначається характером розміщення у виданні неповноформатних (що не займають повну смугу) зображень. При створенні макету видання були використані наступні способи верстки ілюстрацій: відкрита, закрита і глуха верстка (рис. 2).

Розрізняють чотири основні види ілюстраційної верстки:

- відкрита верстка – зображення по всьому виданню розміщуються вгорі або внизу кожної смуги і стикаються з текстом однією стороною при заверстці врозріз або двома сторонами при заверстці в оборку;
- закрита верстка – зображення по всьому виданню розміщуються всередині тексту смуги і стикаються з текстом двома сторонами при заверстці врозріз або трьома сторонами при заверстці в оборку;
- глуха верстка – зображення у багатоколонному наборі розміщуються всередині тексту та стикаються з ним усіма чотирма сторонами;
- верстка зображень на полях – ілюстрації малого формату верстаються поза текстом [29].

Рис. 2 – Приклади верстки ілюстрацій в журналі

Верстання – це оптимальне розкладання прямокутних зображувальних елементів (кегельних площин знаків, ілюстрацій, таблиць, формул тощо) на прямокутній площині друкарської форми чи аркуша паперу з дотриманням оригіналу й поліграфічних норм. У видавничій справі розрізняють два види верстання: макетне та безмакетне. Таке розмежування виникло через те, що існує дві групи видань, які суттєво відрізняються методами верстання: газетно-журнальні та книжкові. Газети і деякі журнали (переважно журнали великого формату з багатостовпцевим набором, великою кількістю рубрик та ілюстрацій) верстають на основі заздалегідь створеного макету сторінки.

Періодичне видання, журнал «Людина в деталях», виходить 1 раз на місяць, кожен номер містить однакову кількість сторінок (32 сторінки), формату А4. Видання є популярним журналом, має постійні рубрики, адресований масовому читачеві. Основним наповненням є статті про дивовижні факти людського організму, психологія, гороскоп.

Верстання журнального видання відбувалося безпосередньо в настільно-видавничій системі Adobe InDesign. Оскільки ця програма дає змогу працювати зі складними текстами, які містять багато формул, таблиць, схем, зображень. Ця програма дає змогу працювати з текстом, форматувати його. Редагувати зображення та виконувати кольорокорекцію.

На початку роботи було створенно шаблоні сторінки на яких розмістили колонтитули та колонцифру для нумерації (рис. 3). Це ті елементи, які провторюються на кожних сторінках видання. Та розмістили на шаблоній сторінці заголовну частину.

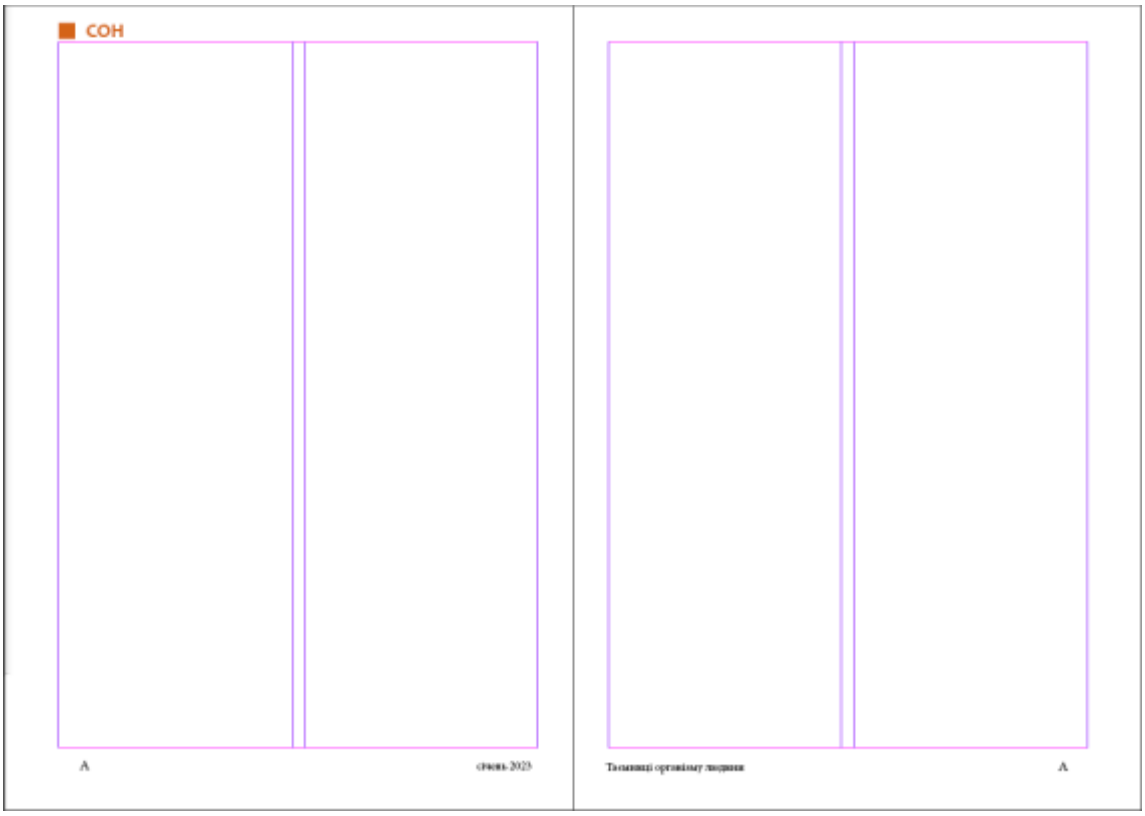

Рис. 3 – Створення шаблону

Для взаємного розміщення тексту та графіки використовували розбиття на колонки, графічні фрейми, обтікання зображення.

Журнал «Людина в деталях» призначений для всіх хто полюбляє розкривати факти про людський організм. В цьому виданні кожен знайде не лише цікаву інформацію, а й натхнення для того щоб, як найшвидшепізнати свій організм.

Ефективним засобом представлення інформації є яскраві ілюстрації, які, безперечно, привертають увагу читачів. В даному журналі ілюстрації виконують всі три функції: естетичну, інформаційну, емоційнопсихологічну. Співвідношення тексту з ілюстраціями у відповідності 40% до 60%.

Структура видання проста, в журналі виділено 5 тематичних рубрик, для кожної рубрики вгорі розташований свій колонтитул, який має колірне і шрифтове оформлення, що значно полегшує пошук потрібної статті або блоку.

На першій сторінці видання розташований зміст (Додаток А), завдяки якому можна знайти потрібну публікацію. Обсяг видання «Людина в деталях» оптимальний для періодичного видання, що виходить один раз на місяць. Матеріал актуальний, статті не повторюються, немає малозначущих елементів, відступів та прогалин.

Журнал відрізняється від газети перш за все наявністю обкладинки, на першій сторінці якої розміщуються логотип, анонси, ілюстрації. Обкладинка – це своєрідна «кришка» журнального видання, яка захищає блок від забруднення і руйнування.

Обкладинка в журнальному виданні відіграє одну з найважливіших ролей. Виконуючи функцію ідентифікації, вона в той же час вміщує велике інформаційне навантаження. Як зазначають сучасні фахівці, обкладинка журналу покликана рекламувати його зміст. Її завдання – виділити видання з безлічі інших на полицях магазинів. Більшість журналів максимально використовують першу сторінку обкладинки для популяризації видання: на ній розташовують великий логотип, спеціальний візуальний ряд, продуманий дизайнерами для поточного номера, а також анонси, що містять вказівки на теми матеріалів. Як правило на обкладинку виноситься назва найбільш цікавого матеріалу в журналі, тема номера і фото. Для журнального видання, саме обкладинка один із головних елементів макету. Вона приваблює увагу покупця і змушує зробити покупку.

Для створення обкладинки журналу «Людина в деталях» було підібрано зображення з гарною роздільною здатністю та відповідною до тематики

видання. Обкладинка містить календарні відомості, анонси статей та назву (Додаток Б).

Процеси поліграфічного друку вимагають наявності в макеті ілюстрацій, оброблених певним чином. Напівтонові одноколірні ілюстрації повинні бути піддані раструванню, а кольорові – спочатку кольороподілу, а потім раструванню.

Кольороподіл у сучасній поліграфії – це процес розбиття кольорової графіки або фото за допомогою світлофільтрів або селективних джерел освітлення на окремі однокольорові рівномасштабні шари (плити). Дана технологія використовує принцип субтрактивного синтеза кольору, що припускає, що на матеріал, який відображує чи пропускає світло (наприклад, папір чи прозору плівку) наносять шари кольорових фарбників, кожний з яких «вилучає» з білого кольору свою долю спектра [20].

Традиційно кольоропроба виконувалася в типографіях за допомогою оптичних фільтрів і системі растрів, на сьогоднішній день процес автоматизований і реалізований програмно в різноманітних комп`ютерних системах, призначених для верстки та обробки зображень для друку, наприклад, в пакетах QuarkXPress, Adobe PageMaker й Adobe InDesign.

Різновиди способів кольороподілу:

1) Традиційна технологія кольороподілу зі скелетною градацією чорної. Тут чорний колір наноситься зверху трьох тріадних кольорів у найтемніших ділянках. Основна незручність у цьому випадку - максимальний рівень фарби на найтемніших ділянках відбитку досягає 400% - по 100% для кожного кольору. При друці це обертається потребою досконалого просушування кожного аркуша паперу або застосування противідмазувальних порошків і рідини, щоб уникнути відмазування (забруднення) або перетискування фарби на сусідній паперовий аркуш.

2) Технологія UCR (Under Co1or Removal). Відома у вітчизняній технічній літературі і як технологія віднімання від чорного. Суть її в заміні у процесі виготовлення кольороподілених фотоформ (друкарських форм) трьох

кольорових фарб тріади, присутніх в одному елементі кольорового оригіналу, на еквівалентну кількість чорної фарби на її кольороподіленій фотоформі (друкарській формі) [30].

При друці кольорових, особливо темних, зображень проблеми виникають у найтемніших місцях зображення, тому резонно зменшити кількість тріадних фарб (CMY) в тих місцях, де буде нанесена чорна фарба, скоротивши тим самим їх сумарну кількість. Ось чому метод називають «віднімання від чорного». При його застосуванні всі тони, які складаються з рівної кількості тріадних фарб (так звані «нейтральні», ахроматичні тони), виявляються ще і дуже чутливим до балансу по сірому кольору при друці доводиться уважно стежити за його додержанням. Тому технологія UCR при кольороподілі застосовується основним чином до темних кольорів, практично не впливаючи на інші відбитки.

3) Технолопя ICR (GCR, Gray Component Replacement). Високошвидкісний багатофарбовий аркушевий і ролевий друк виявили проблеми – відмазування і сушіння. Економічно вигідні вирішення цієї проблеми при репродукуванні кольорових зображень було винайдено у застосуванні технології мінімізації кольорових друкарських фарб та їх еквівалентної заміни чорною фарбою (технологія МКФ) у місцях зображення, де кольоровий тон створюється за рахунок потрійного накладання кольорових фарб. У традиційному синтезі кольору всі кольорові відтінки, із трьох кольорових фарб з невеликим (до 70%) доповненням чорної фарби. Оскільки кожний колір складений із чорної з домішкою тільки однієї або максимум двох кольорових друкарських фарб, такий синтез визначають в англійськїй технічній літературі терміном ICR (GCR, Gray Component Replacement), а якщо кількість всіх трьох фарб мінімізовано – то UCR (Under Color Addition).

Суть технології ICR в тому, що чорна фарба присутня практично у всіх відтінках кольорового зображення за винятком чистих кольорів, а не тільки у темних нейтральних тонах. У системі ICR відтінки створюються тільки трьома або меншою юлькістю фарб, причому одна з них – завжди чорна. При такому

способі кольороподілу максимальний рівень фарби не перевищує 300%. На практиці ICR – метод у чистому вигляді, звичайно, не застосовується. До трьох фарб – дві кольорові і чорна все ж додається трохи четвертого кольору. Проте навіть цього достатньо для одержання високоякісного зображення. Цим прийомом користуються рідко, як правило, у зображеннях, які вимагають насиченості у темних відтінках зображення і у чорному кольорі. Програмні засоби сучасних КВС дають змогу вибрати різні варіанти технології ICR із варіантів, що існують, або створити власну криву передачі чорного кольору.

У поліграфії при відтворенні кольорових оригіналів способами офсетного і високого друку завдяки растровій побудові багатофарбової репродукції має місце синтез кольорів, який містить ознаки як адитивного, так субтрактивного синтезів, де у створенні кольорових відбитків на кольоровій репродукції беруть участь 16 різнобарвних растрових елементів.

Процеси поліграфічного друку вимагають наявності в макеті ілюстрацій, оброблених певним чином. Напівтонові одноколірні ілюстрації повинні бути піддані раструванню, а кольорові – спочатку кольороподілу, а потім – раструванню. Растрування може здійснюватися як в професійних графічних редакторах і програмах верстки (не дуже хороша пропозиція), так і за допомогою растрового процесора RIP (ідеальне рішення) [30].

Процес растрування є важливою ланкою в додрукарському процесі, оскільки вибір оптимального алгоритму растрування може реально покращити якість друку.

Існують види растрування:

- стохастичне кастрування;
- амплітудна модуляція;
- гібридне кастрування.

Для підготовки до друку власного оригінал-макету пропонується використати найновіше досягнення в технології растрування - гібридне растрування. Даний вид растрування включає в себе переваги обох попередніх технологій (серійної та стохастичної). Гібридні растри дозволяють істотно

поліпшити якість друку і водночас спростити отримання гарантованих надійних результатів.

Наочно переваги методу гібридного растрування показує дана порівняльна характеристика.

Переваги гібридного растрування:

1) Більш висока лініатура растру.

2) Часткова частотна модуляція.

3) Висока лініатура на вивідних пристроях з невеликим розширенням.

4) Різне растрування для різних частин смуги.

5) Високе оптичне розтискання.

6) Збільшення кольорового охоплення.

Недоліки стохастичного растрування:

1) Проблеми друку.

2) Необхідна стабільна друкарська машина.

3) Деякі обмеження по сюжету.

4) Незначне візуальне зменшення різкості ілюстрацій.

Недоліки амплітудної модуляції:

1) Розеточна структура.

2) Сюжетний муар.

3) Пропадання чи деформація тонких ліній.

4) Проблеми сприйняття сюжету.

5) Тілесні тони (на них особливо помітна розеточна структура).

6) Обмеження кольорового охоплення.

Кольорокорекція – зміна колірного змісту зображення відповідно до вимог замовника, внаслідок неточної передачі кольорів, для того щоб зробити колір більш чистим, а продукцію привабливішою.

На кольоровому відбитку слід візуально оцінити співвідношення кольорів, крім того, на роздрукованому макеті календаря, потрібно перевірити правильність набору та розміщення всіх елементів. Якщо потрібно, то в електронний макет вносяться електронні правки [30].

Після виготовлення коректурних відбитки на лазерному принтері, замовник ознайомлюється з макетом майбутнього видання. За необхідністю в макет вносяться зміни відповідно до бажань замовника.

ВИСНОВКИ

Додрукарська підготовка є важливим етапом виготовлення журнальних видань.

В результаті аналізу категоріального апарату додрукарської підготовки журналів ми прийшли до висновку, що класифікація видання допомагає практичному визначенню технологічного виконання видання.

В процесі дослідження державних стандартів, навчальних і наукових джерел сучасних дослідників і практиків поліграфічної галузі ми з'ясували що додрукарська підготовка включає такі основні етапи:

- збір та аналіз вихідної інформації;
- редагування та коректура тексту;
- верстка та макетування;
- обробка графічних матеріалів;
- підготовка файлів до друку ;
- формування друкарських форм.

Були розглянуті основні ознаки та технічні характеристики журналу. Також, подано визначення таким поняттям як: додрукарські процеси, технологічний процес випуску журнального видання. При створенні оригінал-макету була проведена робота над створенням оригінал-макету журналу, обробкою тексту та зображень.

Було проведено дослідження додрукарської підготовки оригінал-макетів журнальних видань друкованого формату. Проаналізовано процес створення оригінал макету для журнальної продукції. Визначено особливості додрукарської підготовки журнального видання електронного та друкованого форматів. Проведено аналіз правил підготовки оригінал-макету до друку та випуску в електронному вигляді

Формат, роздільна здатність екрану, колір, розміри тексту, робота із зображеннями, структура макету та інші параметри – специфічні для кожного формату видання. Досліджуючи кожен з параметрів знайдено спільні правила

верстки макетів друкованих та електронних видань та оптимізовано і пришвидшено процес створення оригінал-макета, залишаючи кінцевий продукт якісним.

На етапі додрукарської підготовки був зверстаний макет журнального видання «Людина в деталях». Макет був виготовлений на основі текстового та ілюстрованого матеріалу, який був взятий з мережі інтернет.

Розроблений технологічний процес додрукарської підготовки спроєктованого журналу «Людина в деталях» складався з кількох послідовних етапів. Спершу здійснювалася підготовка текстового матеріалу, що включала редагування, літературну правку та коректуру авторських текстів. Далі проводився збір та обробка графічного контенту: добір ілюстрацій, фотографій, інфографіки, їхня кольорокорекція та приведення до відповідного формату й роздільної здатності. Наступним кроком була розробка дизайн-концепції журналу – визначення стилістики, кольорової гами, шрифтів і сітки верстки. Після цього здійснювалася верстка номеру, під час якої тексти та зображення розміщувалися згідно з макетом, із дотриманням єдиного стилю. Потім проводився попередній перегляд і фінальна вичитка макету для виявлення помилок, технічних неточностей або невідповідностей. Завершальним етапом була підготовка файлів до друку — експорт у формат PDF із налаштуванням параметрів кольору.

Результати досліджень дають підстави стверджувати, що всі етапи до друкарської підготовки журналів впливають на якісне поліграфічне виконання журнальної продукції.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Важинський С.Е., Щербак Т І. Методика та організація наукових досліджень : навч. посіб. Суми : СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с.

2. Василишин Д., Василишин О. Технологія набору та верстки : навчальний посібник. Львів : Українська академія друкарства, 2011. 270 с.

3. Величко О., Савченко К. Місце гібридних технологій у ВПК України. *Поліграфія і видавнича справа*. 2011. № 3 (55). С. 135–142.

4. Величко О., Скиба В., Шангін А. Проектування технологічних процесів видавничо-поліграфічного виробництва. Київ : НТУУ «КПІ», 2014. 235 с.

5. Виробництво журнальних видань та проєктування обкладинок. URL: https://osvita.ua/vnz/reports/journalism/25647/ (дата звернення: 12.04.2025).

6. Додрукарська робота. URL: https://formata.com.ua/preprint-work (дата звернення: 07.03.2025).

7. ДСТУ 3003:2006. Технологія поліграфічних процесів. Терміни та визначення понять. [Чинний від 2007-01-07]. Вид.офіц. Київ, 2007. 33 с. URL: http://archive.chytomo.com/standards/dstu-30032006-tekhnolohiya-polihrafichnykh-protsesiv-terminy-ta-vyznachennya-ponyat (дата звернення: 02.01.2025).

8. ДСТУ 3017:2015 Інформація та документація. Видання. Основні види. Терміни та визначення понять. [Чинний від 2015-06-22]. Вид. офіц. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016. 42 с. URL: http://lib.zsmu.edu.ua/upload/intext/dstu_3017_2015.pdf (дата звернення: 19.02.2025).

9. ДСТУ 3772:2013. Оригінали для поліграфічного відтворення. Загальнітехнічні вимоги. [Чинний від 2014-01-01]. Вид.офіц. Київ: Мінекономрозвитку України. 11 с. URL: http://archive.chytomo.com/standards/dstu-30032006-tekhnolohiya-polihrafichnykh-protsesiv-terminy-ta-vyznachennya-ponyat (дата звернення: 05.04.2025).

10. ДСТУ 4339:2004. Поліграфія. Керування процесами. Виготовляння офсетних друкарських форм. [Чинний від 2004-09-20]. Вид. офіц. Київ, 2004. 17

с. URL: http://www.leonorm.lviv.ua/portal/Default.php?Page=login&ContinueURL=/Default.php?Page=stfull!_!ObjId=12112&ispaid=1ДСТУ 4339:2004. Поліграфія. Керування процесами. Виготовляння офсетних друкарських форм. [Чинний від 2004-09-20]. Вид.офіц. Київ, 2004. 17 с. (дата звернення: 09.04.2025).

11. ДСТУ 4861:2007. Видання. Вихідні відомості. [Чинний від 2009-01-01]. Вид. офіц. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2009. 46 с. URL: https://studfile.net/preview/6329500/page:5/ (дата звернення: 09.04.2025).

12. ДСТУ 8344:2015. Інформація та документація. Видання. Основні елементи. Терміни та визначення понять. [Чинний від 2017-07-01]. Вид. офіц. Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2017. 36 с. URL: http://shop.uas.org.ua/ua/informacija-ta-dokumentacija-vidannja-osnovni-elementi-termini-ta-viznachennja-ponjat-4854.html (дата звернення: 19.02.2025).

13. ДСТУ ISO 3297:2018 (ISO 3297:2017, IDT). Інформація та документація. Міжнародний стандартний серіальний номер (ISSN). [Чинний від 2019.01.01]. URL: https://online.budstandart.com/ua/catalog/doc-page.html?id_doc=80363 (дата звернення: 01.03.2025).

14. Комова М., Петрушка А. Типологічна репрезентативність журналів України. *Вісник Харківської державної академії культури.* 2023. Вип. 63. С.35–55. URL: http://v-khsac.in.ua/article/view/283199 (дата звернення: 29.04.2025).

15. Монич Л. Літературні журнали як особливий вид медіа, їх типологія. URL: http://oldconf.neasmo.org.ua/node/1272 (дата звернення: 19.03.2025).

16. Недопитанський М. Сучасна українська періодика: типологічний аспект. *Наукові записки інституту журналістики*. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Київ : Інститут журналістики, 2006. С. 184–186.

17. Пашуля П. Стандартизація, метрологія, відповідність, якість у поліграфії. Львів : Українська академія друкарства, 2011. 408 с.

18. Предко Л. Проектування додрукарського процессу. Львів : Українська академія друкарства, 2009. 352 с.

19. Проєктування видавничо-поліграфічного виробництва: навч. посіб. для здобувачів ступеня бакалавра за освіт. програмою «Технології друкованих і електронних видань» спец. 186 «Видавництво та поліграфія» / уклад.: С. М. Зигуля, В. М. Скиба. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2025. 37 с. URL: https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/84873088-26a5-42fc-a011-acbe8b0ffea8/content (дата звернення: 12.02.2025).

20. Про кольороподіли. URL: https://helpx.adobe.com/ua/illustrator/using/printing-color-separations.html (дата звернення: 12.01.2025).

21. Сучасне розмаїття друкарського обладнання. URL: https://fp.lviv.ua/blog/yakyy-prynter-krashche-lazernyy-chy-strumenevyy/ (дата звернення: 22.01.2025).

22. Термінологічний словник видавничого бізнесу: книга редактора : навчальний посібник / уклад.: В. І. Шпак. Київ : ДП «Експрес-об’ява», 2020. 264 с.

23. Технології видавництв та поліграфії. Редакційно-видавничі процеси. Комп’ютерний практикум / уклад.: О. І. Хмілярчук, К. О. Чепурна. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2020. 91 с. URL: https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/030fe27c-c350-4f3c-9fa2-9facbff92140/content (дата звернення: 19.01.2025).

24. Тимошик М. Розмірні параметри книжкових та газетно-журнальних видань. URL: http://journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1321 (дата звернення: 29.03.2025).

25. Формати видань. URL: https://publisher.tsybulska.com/formaty-vydan/ (дата звернення: 29.03.2025).

26. Шевченко В. Типологія сучасних журналів – засіб вивчення світогляду суспільства. *Наукові записки інституту журналістики*. Київський

національний університет імені Тараса Шевченка. Київ : Інститут журналістики, 2007. Т.28. С. 43–48.

27. Шевченко В. Форми візуалізації в сучасному журналі : монографія. Київ : Видавець Паливода А. В., 2013. 340 с.

28. Шевченко В. Художньо-технічне редагування. Київ : Видавництво Паливода А.В., 2010. 516 с.

29. Що таке верстка тексту? Основні поняття, принципи і способи. URL: https://hi-news.pp.ua/kompyuteri/print:page,1,12499-scho-take-verstka-tekstu-osnovn-ponyattya-principi-sposobi.html (дата звернення: 12.01.2025).

30. Ярема С.М. Видавничі поліграфічні технології та устаткування. Київ : Університет «Україна», 2003. 320 с.

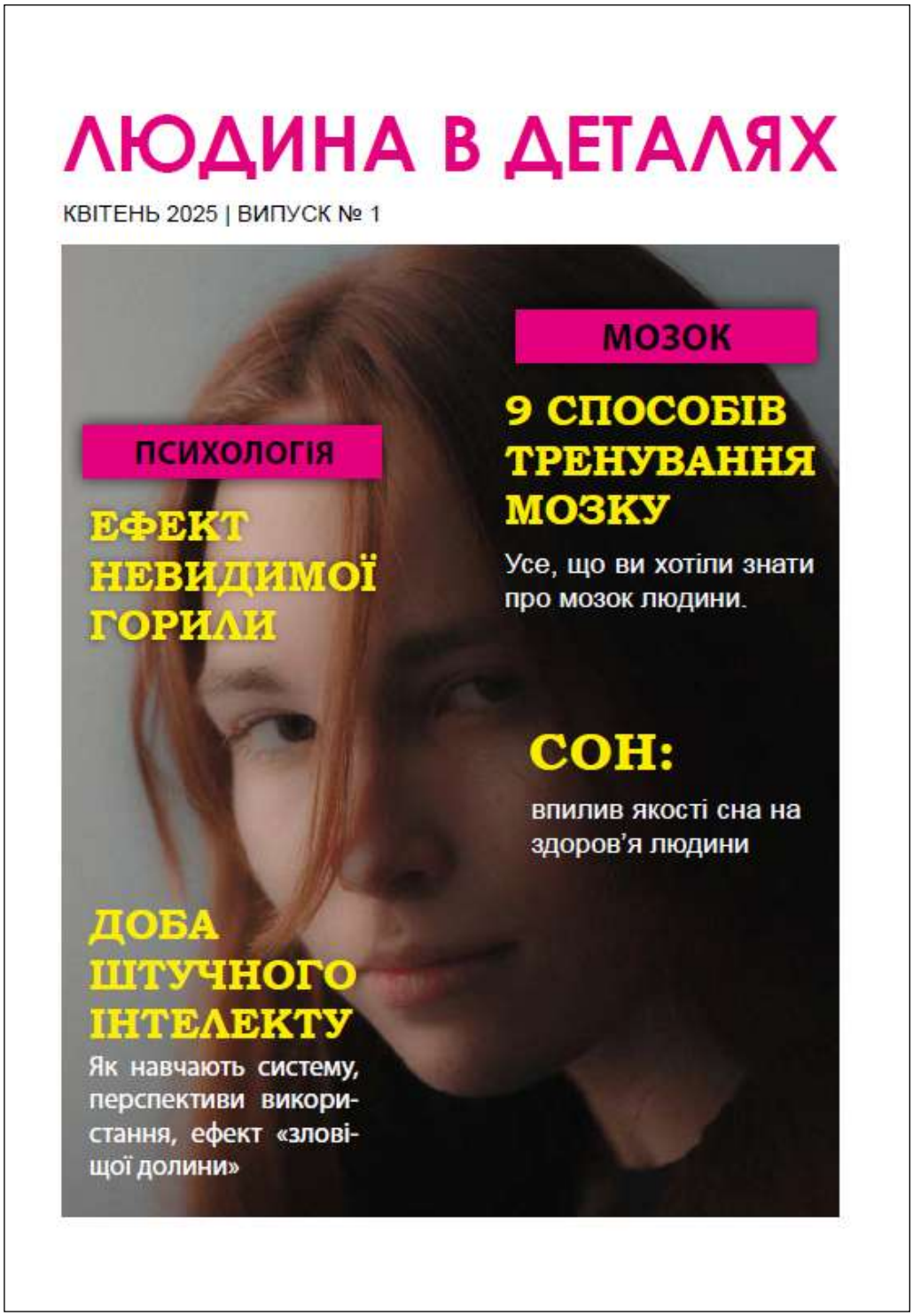
ДОДАТОК А

ЗМІСТ ЖУРНАЛУ «ЛЮДИНА В ДЕТАЛЯХ»

ДОДАТОК Б

ОБКЛАДИНКА ЖУРНАЛУ «ЛЮДИНА В ДЕТАЛЯХ»

Декларація

академічної доброчесності

здобувача освітнього ступеня бакалавр

Запорізького національного університету

Я, Чамра Анастасія Максимівна, студентка 4 курсу, заочної форми здобуття освіти, освітньої програми «Редакторсько-видавнича діяльність і медіамоделювання», адреса електронної пошти: anastasiacamra@gmail.com

- підтверджую, що написана мною кваліфікаційна робота бакалавра на тему «Етапи додрукарської підготовки журналу «Людина в деталях»» відповідає вимогам академічної доброчесності та не містить порушень, що визначені у ст. 42 Закону України «Про освіту», зі змістом яких ознайомлена;

- заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи є ідентичною її друкованій версії;

- згодна на перевірку моєї роботи на відповідність критеріям академічної доброчесності у будь-який спосіб, у тому числі за допомогою інтернет-системи, а також на архівування моєї роботи в базі даних цієї системи.

Дата _____ Підпис _____студент А. М. Чамра

Дата _____ Підпис _____ керівник І.Ф. Горбенко